

razon está repleto de esperanzas, encuentra una esposa virtuosa y adorada; y que en su vejez, se halla rodeado de hijos dóciles obedientes y respetuosos?

De la cuna á la tumba el camino es corto, pero penoso. Hay mil escollos que vencer y mil abismos que evitar; por todas partes el engaño se presenta enmascarado, y debajo de las mas bellas flores suele hallarse una serpiente.

Al lado de la familia las dificultades disminuyen; lejos de ella llegan á ser insuperables.

¡Bendita sea la familia!

A.

«A un solteret»

Foll per las idees
d'algún mal casat,
has fet lo *resúmen*
de no casart' may.

Y aixó vols sostrindeho
en los téus pochos anys,
que 'l mon no has encare
vist per un forat.

Y fént grant bocassa
del teu *taranná*,
fás l' ós tot lo dia
als ulls dels compays.

Donchs jo 't pronostico
del modo més franch
que vindrá algún dia
que tu 't casarás.

Y ab la téva dona
serás un *bon Jan*...

Es dir: ¡qué las calsas
fins se 't posará!

PEPET DEL CARRIL.

Barcelona, Septembre 1898.

La regeneració de Espanya

En mitj del gran desballestament que está experimentant la Espanya, després de la ferma sotregada suferta per lo quixotisme imperant, tothom, *héroes* vensuts per *cuatre per dularis* y admiradors mes ó

menys conscients dels deus cayguts, tothom, parla de la regeneració de Espanya.

Diguemho per endevant, net y clar. Jo cuasi be no hi crech en la regeneració de la Espanya. Y per aixó no faig tants escarafalls com segurament farán molts dels meus lectors ab aquest article, devant de la frase d' un periodista, portugués, si no recordo malament, que va escriure fa pochos dias, que Espanya reberia un gran favor del poble civilisat que la volgués conquistar.

La Espanya esplendorosa, la Espanya rica é invencible d' altres temps, que alguns somia truytas nos pintan, es una mentida. Si alguna veritable energia s' hi descubreix en la historia de la Espanya unificada, no es *espanyola*, no es *nacional* d' Espanya, (1) es nacional castellana, nacional catalana etc., havent surtit á la vida ab la sava adquirida en la independencia.

Lo mes admirable que trobo en la *historia espanyola*, es que l' Estat espanyol hagi tardat tant á arribar á la situació actual: corrupció y estondrament interior y perduda de totas las grans possessions que la casualitat ó la sort y las regions unidas, li portaren.

Espanya, donchs, cuasi be no pot regenerarse. Jo no tinch pas la trassa de fer la demostració completa de aquesta *herejía*, que molts dirán, en pocas ratllas. Be prou que se 'n cuydará 'l temps.

Si no crech en la regeneració de Espanya, crech en la regeneració de Catalunya, la patria dels catalans. Aquesta Catalunya tant corrompuda d' avuy, demá, á no trigar gayre, será regenerada. Sí, Catalunya se salvará; apesar del castellanisme que tant y tant l' ha degenerada; malgrat la falta de creensas y l' excés de lleugeresa del poble catalá; contra las corrents de positivisme y l' atracció dominant de la política y del caciquisme espanyols. Hi son encara 'ls gèrmens de vi-

(1) Subrayo "nacional d' Espanya" entenent que Espanya no es cap nació, no es la patria de ningú, Es un Estat, un conjunt de patrias ó nacions.